

Narozeniny Šri Čaitanji na Kršnově dvoře slavili nejen oddaní

DEN NA ROZEZPÍVANÉ EKOFARMĚ

Martin Kořínek

Za hluboké předjarní noci roku 1486 mohli lidé sledovat podivuhodný nebeský úkaz - zatmění Měsíce. A právě této noci se v Bengálsku inkarnoval sám nejvyšší bůh Kršna. Narodil se jako dítě Šri Čaitanja. Zjevení, tedy narozeniny zakladatele slaví oddaní Kršny svátkem Gaura púrnima. Letošní kršnovské „vánoce“ podle lunárního kalendáře připadly na 3. března, shodou okolností, právě toho dne bylo lze na noční obloze spatřit neobvyklý jev - úplné zatmění Měsíce.

Anasúja déví dásí a Mádhavéndra dása jsou manželé. Anasúja pracuje v městské galerii ve Vysokém Mýtě, její muž v grafickém studiu. Mádhavéndra navíc někdy dělá osobního asistenta kamarádovi na vozičku. V současné době žijí ve vsi Libecina nedaleko Vysokého Mýta.

Prosím, abyste se nejprve čtenářům krátce představili.

A: Jmenuji se Anasúja déví dásí, to je duchovní jméno, které jsem dostala od svého učitele. Je mi 33 let a vědomí Kršny se věnuji asi deset roků.

M: Svým duchovním jménem jsem Mádhavéndra dása, toto jméno jsem dostal při zasvěcení do zpívání svatých jmen - Haré Kršna mahámantry od svého učitele. Můžu na sebe prozradit, že celý svůj život stojím spíš v pozadí všeho, co se děje. Nesnažil jsem se nikdy

vynikat, neměl jsem na to dostatek inteligence. To ovlivňovalo celý můj život a dovedlo mě tam, kde jsem dnes.

Jak jste se dostali na cestu oddanosti Kršnovi?

A: V době po ukončení střední školy jsem měla vnitřní rozpoložení takové, že jsem se nějak nechtěla zařadit do běžného života, jehož náplní a cílem je chození do práce, založení rodiny a podobně. Hledala jsem něco víc, nějaký vyšší cíl, v podstatě jsem hledala sama sebe. Četla jsem mnoho knih, žila alternativním životem; také jsem vyzkoušela psychedelické látky, díky nimž jsem měla mimosmyslové zážitky. Ty byly natolik intenzivní, že jsem se zaměřila na hledání skutečné pravdy o duši, o vesmíru,

o Bohu. Věděla jsem, že tyto věci jsou podrobně vysvětleny v ezoterických knihách z Indie. Pokoušela jsem se praktikovat i buddhistické meditace, ale pořád to pro mne bylo jen hledání... Pak se mi však dostaly do rukou knihy o vědomí Kršny, konkrétně Bhagavad-gítá od Šríly Šrídharma Mahárádže, a knihy od Šríly A. Č. Bhaktivédánty Svámína Prabhupády. Tam byla zcela odlišná koncepce, než jakou nabízely ezoterické knihy. Byla to konkrétní, velice teistická a osobní filosofie, kde Bůh nebyl jen jakési světlo nebo duch. Bylo tam řečeno, že se jmenuje Kršna, a že s Ním lze prostřednictvím oddanosti navázat vztah.

Zajímavé je, že jakmile jsme společně s manželem přijali Kršnu jako Nejvyšší Božskou Osobu, začaly se dít věci. Získali jsme kontakt na oddané z ISKCONu, dost snadno jsme se stali vegetariány a vzdali se všech

toxických látek a jiných špatných návyků. Mohli jsme vnímat, že to spojení s Kršnou je živé, že si nás všiml a pomohl nám změnit naše životy. To živé spojení vnímám pořád, v různých životních situacích, a to se mi na praktikování vědomí Kršny nejvíc líbí. Když jsme se spojili s oddanými z ISKCONu, začali jsme podle jejich instrukcí řádně praktikovat a zhruba po dvou letech jsme získali kontakt na Šrí Čaitanja Sárasvat Math. Nakonec jsme se rozhodli přijmout zasvěcení od našeho současného duchovního učitele, Šríly Góvindy Mahárádže.

M: Řekl bych, že hlavní byla touha či zvědavost poznat něco víc, než nám nabízel svět. To, co lze poznat našimi smysly, jsme už měli snad „probádáno“, a chtěli jsme vědět, co za tím vším je. Nikdy jsme nebyli přesvědčeni, že toto je všechno, co existuje. Zkoušeli jsme různé způsoby: skrze drogy, skrze manželství a jiné věci, až jsme dospěli k názoru, že za vším musí být přítomná láska. Pak jsme začali číst duchovní literaturu a dospěli jsme k procesům, jako byla meditace a džňána. Až jsme dostali do rukou knížky Prabhupády a tam to všechno začalo.

Mohli byste představit svého nynějšího duchovního učitele?

A: Šríla Bhakti Sundar Góvinda Dév-gósvámí Mahárádža je prezidentem-áčárjou Šrí Čaitanja Sárasvat Mathu, svatého chrámu v Navadvípu v Indii, a celé mise s mezinárodními pobočkami. Je žákem a nástupcem Jeho Božské Milosti Šríly Bhakti Rakšak Šrídhara Dév-gósvámína Mahárádže, zakladatele Šrí Čaitanja Sárasvat Mathu, který ho vybral za pokračovatele své mise.

Náš duchovní učitel se narodil v roce 1929 ve vesnici Bamunpara v Západním Bengálsku. Ve svých osmnácti letech se připojil ke svému duchovnímu učiteli, jemuž věrně slouží až dodnes. Je představitelem a učitelem lásky k Bohu podle Gaudíja-vaišnavské tradice. Napsal mnoho devocionálních děl, které byly přeloženy i do angličtiny a některé jeho přednášky i do češtiny. Pravidelně cestuje po celém světě, aby poskytl útočiště všem, kdo touží po duchovním životě. Navzdory svému pokročilému věku je neustále aktivní ve své misi a milostivě dává svou společnost svým oddaným i poutníkům, kteří za ním přicházejí.

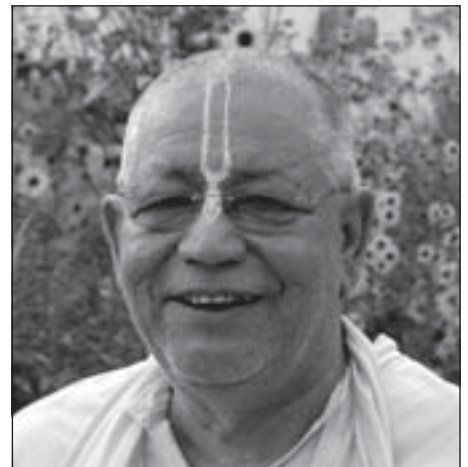
Co vás na něm zaujalo a proč jste si vybrali právě jeho?

A: Osobnost duchovního učitele neboli gura má mnoho aspektů. To, co mě na něm

zaujalo, tak je to jeho milostivá a laskavá povaha. Je velice přístupný a jeho shovívavost mi dává naději, že setrvám v procesu praktikování vědomí Kršny, což může být pro začátečníka v tomto prostředí západní kultury dost obtížné. Náš učitel nehledí na vnější nedokonalosti, ale oceňuje hlavně naši upřímnost a snahu. Sám svým vlastním příkladem nás učí pokoře, toleranci a vzdávání úcty druhým. Jeho osobnost tím přímo vyzařuje. Existuje jedna modlitba, kterou se oddaný modlí k Pánu: „Z hlediska spravedlnosti nemám žádnou naději. Své štěstí mohu hledat jen v milosti, kde nejsou měřítka dobra či zla, zásluh nebo provinění. Když analyzuji a studuji vlastní srdce, zjišťuji, že neznám své vlastní já. Jsem tak bezmocný a ubohý, že neznám dokonce ani sám sebe. Jak bych pak mohl vkročit do oblasti, kde mi bude něco uděleno až po zvážení mých zásluh a provinění? Nechci to, nechci žádné rozhodnutí, jenž je založeno na posuzování...“ Chtěla jsem tím říct, že se necítím kvalifikována řádně praktikovat vědomí Kršny a závisím jen na milosti seshora. Myslím, že o tom je hnutí Šrí Čaitanji Maháprabhua, a právě tato milost a náklonnost našeho duchovního učitele mě přitáhla a přitahuje.

M: Nejprve jsem sloužil v organizaci ISKCON, ale později jsem ji musel z osobních důvodů opustit. A pak jsem se octl „sám“ a hledal jsem, jak pokračovat. Věděl jsem o jisté slečně, Malátí, která měla kontakt na oddané z jiné skupiny, než byl ISKCON. Svému současnému učiteli jsem napsal a on mi poslal pěkný dopis. Nejlepší na něm bylo, že na konci napsal: s láskou, váš Góvinda Svámí. To mě ohromilo, do té doby jsem takto učitele neznal; guru byl někdo nedotknutelný, nedostupný, někdo, ke komu se citově nedalo přiblížit.

Později jsem byl pozván do Londýna a po příjezdu jsem byl překvapený přijetím v tanním chrámu. Komunikace mezi oddanými byla velmi osobní. A pak dorazil gurudéva. Když jsem ho viděl poprvé, to byl zážitek na celý život. Bylo to, jako když slunce vychází zpoza horizontu. Bylo v něm něco krásného, a já už jsem věděl, že tady mé hledání končí, že to je má rodina a jsem tu doma.

Jeho Božská Milost Šríla Bhakti Sundar Govinda Dev-Goswámí Mahárádža.

V čem je pro vás vztah s vaším učitelem důležitý?

A: Pro mne je duchovní učitel představitelem Boha. Jak si člověk může představit Boha samotného? I když se o něm v písmech hodně píše, ale to přímé spojení s Bohem je z mého současného postavení velice těžké. A tak pro mne je duchovní učitel určitým zosobněním něčeho božského. Je to jako když chce člověk zkoumat slunce, musí je zkoumat zdálky, protože zblízka by se spálil. A Kršna je něco jako slunce, které nemůžeme zkoumat zblízka, a duchovní učitel je tak pro nás přístupnou formou, jak skrze něj, jeho vlastnosti a osobu, bychom mohli pochopit něco o Bohu. Proto je v duchovním životě učitel velmi důležitý: abychom ke Kršnovi přistoupili správným způsobem.

M: Řeknu k tomu jednu důležitou věc, která je charakteristická pro každý vztah: jde o komunikaci mezi srdci. Nejedná se o vztah

⇒ Dokončení rozhovoru na 3. straně obálky.

Šrí Čaitanja Sárasvat Math, hlavní chrám v Navadvípu, v Indii.

ŠRÍ KRIŠNA

Krišna je Bhagaván, Nejvyšší Osobnost Božství. *Šrímad Bhagavatám* (1.3.27), hlavní písmo vaišnavské školy, odhaluje Krišnovu totožnost: „Krišna je samotný Bůh“ (*krišnas bhagaván svajam*) - není jen částí nebo projevem Boha jako mnoho jiných božstev v Indii. Je původním zdrojem všech projevů, dokonalý Bůh. Před zhruba 5 000 lety předvedl na zemi svoji věčnou *lilu*, neboli duchovní činnost. Vaišnavská tradice nám sděluje, že Krišna se tímto činnostem věnuje věčně, ale na naší planetě je projevil jen tehdy.

Mezi různými Krišnovými zábavami tvoří ty následující jádro indické kultury - Jeho narození v Kánsově vězení, hravé a neposedné dětské činnosti coby syna Nandy a Jášódy, zabíjení různých démonů, láskování se Šrí Rádhou a *gópímí*, srdcervoucí odchod z Bradži do Manhury, Jeho činnosti krále v království Dvárace, schůzka s Rádhou na Kurukšétře a vyslovení *Bhagavad-gíty*.

Několik Krišnových zábav odráží ušlechtilost, a dokonce odplatu, jako v případech, kdy zbavuje svět zlých sil. Přesto však Krišnovo zjevení zdůrazňuje převahu lásky nad mocí apřívětivosti nad majestátem. Zatímco většina pojetí Boha vyvolává pocity úcty a bázně, Krišna navozuje důvěru a osobní vztah. Vaišnavští básníci naznačují, že Jeho nádherné vzezření - tmavě modrá barva pleti, velké oči podobné lotosu a dlouhé havraní vlasy - jako by vyzývá duši a volá po vzájemném vztahu. Říká se, že když někdo zaslechne Krišnovu flétnu, nezbyvá mu nic jiného, než se za Ním rozběhnout ve stavu božského šílenství.

Z knihy Stevena J. Rosena „Skrytá sláva Indie“, BBT 2006

„Nejvyšší Pan je ztělesněním pravdy, vědomí a radosti a je známý jako Góvinda, Krišna. Nemá počátek, je původem všeho a příčinou všech příčin.“
Brahma-saṁhitá 5.1